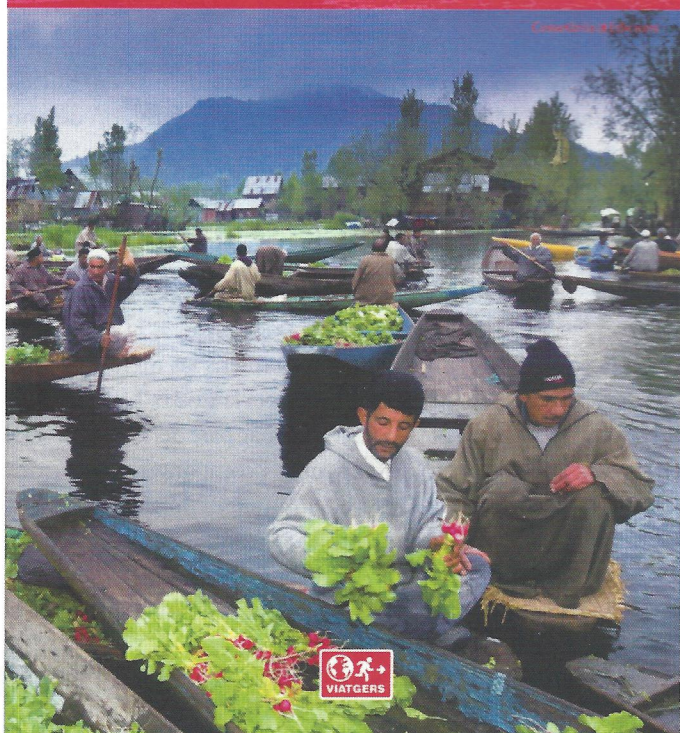

El món (no) és un lloc perillós, un llibre d'autor

F. Xavier Gual

El món (no) és un lloc perillós

Quan ets lluny,
la llunyania és casa teva

Cal dir-ho ben alt i amb totes les lletres: El Francesc Xavier Gual i Llimós ha escrit un llibre. El Gual és un periodista, és un empresari i és, sobretot, una persona observadora i amb criteri. El Gual viatja, volta món; potser no és un viatjant (dependent comercial que fa viatges per negociar compres i vendes) ni un viatger (persona que viatja) sinó un viatjador, algú que sap ser en un o altre continent amb el mateix posat curiós i actiu.

El Gual projecta la mirada sobre les realitats amb què es troba per aquests mons de Déu i es deixa, aleshores, amarar per aquestes realitats, totes canviant, però també totes semblants; perquè en el fons els humans, tots, ens assemblem tant...

El Gual dona fe d'allò que veu, però la seva no és la mirada superficial del viatger que va allà on li diuen que ha d'anar, que visita allò que cal visitar i a l'hora justa que canta l'escolania. Ell potser no sap ben bé què vol veure, però intueix el que vol veure, l'altra realitat, aquella que li pot ensenyar una part de l'ànima de la ciutat que visita en cada moment i de les persones que hi són arrelades.

El Gual pot exercir i exerceix de... poeta? *Al final del trajecte arribo a un cementiri amb grans vistes al mar. Dues infinitats davant per davant.*

... de periodista? Però un rot o un pet sempre fan més soroll

que un petó.

... de filòsof? *D'aquí a un grapat d'anys, potser menys dels que els contemporanis ens pensem, les religions seran una relíquia passada, objecte d'estudi a les universitats al mateix nivell que la filosofia de Grècia.*

... de gestor estressat? *Necessito castigar una mica el cos per regenerar la ment.*

... d'explorador? *Les aventures han de ser decisions individuals.*

... d'home de món, crític, càustic, sorneguer? *Veure llocs nous, llunyans, a través de la mirada d'un talòs que es creu el més llest del seu poble (i, per tant, del món, segons els seus paràmetres) és com observar a través d'un calidoscopi multi-color i psicodèlic.*

... de viatjador que reflexiona? ... tribus de joves amb uniformes de moda que pots veure a Tòquio o a Londres, a on sigui. Ja ho tenen. Ja han arribat al destí. Consumir i mirar pantalles de tota mena. I quan pensem?

... de sociòleg? *I quan el risc esdevé perill imminent, l'angoixa i la recerca de la supervivència ennuvolen el pensament i fan centrar-se només en els factors vitals. La por atura els humans perquè no estem acostumats al perill.*

... de polític? *El capitalisme declina de forma imparable. Li queden anys de vida agònica, però està esgotat. Els que vénen cal que busquin la manera de progressar amb uns altres paràmetres socials i econòmics. Moure el diner desmesuradament ha deixat de funcionar. Tristament, també ha deixat de funcionar el sistema -molt europeu- de subsidi social i benestar pagat entre molts i amb la majoria de beneficiaris. Els paradigmes construïts pels nostres avis i pares en els darrers decennis han acabat trencats en mil bocins.*

N'hi ha moltes més de facetes a descobrir en el llibre, moltes més visions, reflexions, constatacions... Vull acabar amb un paràgraf que vol (?) ser definitori de la persona i del missatge que desprèn tota l'obra: *Abans que algú digui o pensi que sóc un apòstol del relativisme, deixeu-me dir que sóc un apologeta del lliure pensament. Tothom té dret a tenir i pensar les seves veritats segons les seves realitats i conviccions. I crec que ningú hauria de rebutjar com a brossa les dels altres, per oposades i esperpèntiques que siguin.*

El Gual se sap condicionat per un Espai i un Temps, els seus, però les seves observacions transcendeixen aquests àmbits i els qüestionen i els critiquen.

Jo, que ni he viatjar ni em deixo per fer-ho, he llegit el llibre i m'he adonat que em queda molt i molt per aprendre.

Josep Fàbrega i Selva